

Dosarul nr. 2rac-278/18

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: S.Osoianu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E.Palanciuc, A.Malîi, V.Clima)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Cariera Micăuți”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sarivonlan” împotriva Societății pe Acțiuni „Cariera Micăuți” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cariera Micăuți”, s-a modificat hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, prin micșorarea sumei cheltuielilor de asistență juridică,

constată:

La 26 mai 2017, SRL „Sarivonlan”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Cariera Micăuți” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că în perioada anilor 2014-2015 a livrat pârâtei piese de schimb pentru utilajul de minerit, fiecare livrare fiind confirmată prin facturile fiscale seria JB nr. 2267316 din 21 august 2014, seria JB nr. 2267356 din 12 noiembrie 2014, seria JB nr. 2267357 din 26 noiembrie 2014, seria JB nr. 22673359 din 26 noiembrie 2014, seria JB nr. 22673364 din 5 februarie 2015 și seria JB nr. 22673375 din 13 martie 2015 contrasemnate de părți, precum și prin actele de verificare reciprocă din 7 noiembrie 2016, însă SA „Cariera Micăuți” și-a executat doar parțial obligația de plată a contravalorii mărfii vândute, formând o datorie în sumă de 165 600 de lei.

Reclamanta a susținut că la 16 noiembrie 2015 suma datoriei SA „Cariera Micăuți” constituia 216 465,22 de lei, însă în urma reclamației, aceasta a fost restituită parțial, iar la somația din 9 decembrie 2016 nu a primit nici un răspuns.

Societatea și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 512, 575 și 735 Cod civil, iar în temeiul art. 94 și 96 Cod de procedură civilă, acesta urmează să compenseze și cheltuielile de judecată suportate.

SRL „Sarivonlan” a solicitat, încasarea de la SA „Cariera Micăuți” a datoriei de 165 600 de lei, a taxei de stat în sumă de 4 968 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Sarivonlan” și s-a încasat de la SA „Cariera Micăuți” în beneficiul SRL „Sarivonlan” suma de 165 600 de lei cu titlu de datorie, 4 968 de lei cu titlu de taxă de stat și 15 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 29 noiembrie 2017, SA „Cariera Micăuți” a declarat apel împotriva hotărârii din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Prin decizia din 29 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SA „Cariera Micăuți” și modificată hotărârea din 22 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, prin micșorarea sumei cheltuielilor de asistență juridică încasate de la suma de 15 000 de lei la suma de 5 000 de lei, în rest hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 90 alin. i) și 96 alin. (1), (1/1) Cod de procedură civilă, care reglementează cheltuielile de judecare a cauzei.

În aceiași ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a conchis că SA „Cariera Micăuți” urmează să compenseze SRL „Sarivonlan” cheltuielile de asistență juridică suportate de acesta, în măsura în care cheltuielile enunțate au fost reale, necesare și rezonabile, concluzie ce se desprinde și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, Colegiul a remarcat că avocatul SRL „Sarivonlan” nu a prezentat un raport cu referire la prezenta cauză, volumul lucrului prestat de acesta urmează a fi determinat din materialele cauzei.

În consecință, Colegiul a constatat că avocatul SRL „Sarivonlan” a participat în două ședințe judiciare în prima instanță, fapt ce implica deplasarea avocatului în prima instanță, în or. Strășeni, sediul acestuia fiind în mun. Chișinău, inclusiv pentru depunerea acțiunii, timpul avocatului fiind solicitat și la întocmirea cererii de chemare în judecată și pregătirea copiilor de pe anexele la aceasta, acțiuni ce nu justifică, însă, necesitatea adjudecării sumei de 15 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, circumstanțele expuse supra constituind temei pentru a constata că caracterului rezonabil îi corespunde doar suma de 5 000 de lei. Or, intimata nu a dovedit că în speță quantumul compensației vizate ar trebuie să fie mai mare prin prisma criteriilor nominalizate.

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău, a considerat că adjudecarea suplimentară a sumei nominalizate de 10 000 de lei, este nerezonabilă și neechitabilă, în speță fiind justificată doar compensarea sumei de 5 000 de lei, deoarece materialele cauzei confirmă faptul prestării de către avocat a serviciilor de asistență juridică și volumul acestora în quantum concludent pentru a constata rezonabilitatea cheltuielilor suportate, doar în privința sumei de 5 000 lei.

La 27 aprilie 2018 SA „Cariera Micăuți” a declarat recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel și prima instanță la adoptarea soluției a încălcat și aplicat eronat normele de drept material sau

procedural, și anume, art. 6 și 13 CEDO, art. 20, 26 alin. (1) Constituție, art. 118, 130, 183, 239, 432 alin. (2) Cod de procedură civilă.

SA „Cariera Micăuți” a specificat că instanțele de judecată nu au luat în considerare dispozițiile art. 3 și 20 din Legea contabilității, fapt ce denotă că pentru confirmarea serviciilor juridice prestate, intimata trebuie să prezinte pe lângă bonul de plată și factura fiscală.

Societatea a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea încasării cheltuielilor de judecată și emiterea unei noi decizii în această parte, de respingere a cerinței.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 aprilie 2018, astfel recursul declarat la 27 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Cariera Micăuți” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Cariera Micăuți”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Cariera Micăuți”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cariera Micăuți”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva